Dosarul nr. 1a-1658/22 Stella Blești
nr.1-21039666-02-1a-17082022 Judecătoria *****, sediul Buiucani

D E C I Z I E

14 noiembrie 2023 mun. *****

Colegiul penal al Curţii de Apel *****, în componenţa:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Silvia Cecan
judecători Dorin Dulghieru și Liubovi Brînza
Grefier Corina Dirvici
Cu participarea:
Procurorului Vladislav Harti
Apărătorului Natalia Creiun
Inculpatei (prin intermediul videoconferinței) *****

Judecând în şedinţa judiciară publică, în ordine de apel, apelul apărătorului Vadim Bucatca în interesele inculpatei ***** și apelul suplimentar al apărătorului Natalia Creciun în interesele inculpatei *****, declarate împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 7 iulie 2022, în cauza penală de învinuire a lui

***** *****, născută pe ***** penale stinse, fiind anterior condamnată prin:
- sentinţa Judecătoriei sect. Centru, mun. ***** din 28 septembrie 2005, emisă în dosarul nr. 1-962/2005, în baza art. 186 alin. (2) din Codul penal, la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani şi în temeiul art. 85 alin. (1) din Codul penal, fiind aplicată o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip pentru femei,

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei, în primă instanță, 17 martie 2021-7 iulie 2022, în instanța de apel, 17 august 202-14 noiembrie 2023, în procedura judecătorului Silvia Cecan de la 13 februarie 2023 pînă la 14 noiembrie 2023.

Părţile au fost legal citate.

Apărătorul inculpatei și inculpata au solicitat admiterea apelurilor.

Procurorul, a pledat pentru respingerea apelului.

Verificând materialele cauzei penale, în raport cu argumentele invocate în apelul depus, ţinând cont de părerea procurorului şi a apărătorului, Colegiul penal al Curții de Apel *****, -

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 7 iulie 2022, ***** ***** a fost recunoscută vinovată de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal și i s-a stabilit o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.
2. Termenul executării pedepsei urmînd a fi calculat din momentul reţinerii persoanei.
3. Până la data cînd sentinţa va deveni definitivă, s-a aplicat în privinţa lui ***** măsura preventivă - arestul preventiv, pentru asigurarea punerii în executare a pedepsei cu închisoarea şi s-a menţinuit anunţarea în căutare a acestuia.
4. Corpurile delicte:o geantă de culoare neagră de model „Prada” şi mijloace băneşti în cuantum de 4311 (patru mii trei sute unsprezece) lei, care se păstrează la partea vătămată Ghenadie Volociughin, s-a restituit acestuia din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe, două telefoane mobile de model „Samsung”, două încărcătoare de culoarea neagră, un cablu USB de culoare albă şi un parfum inscripţia „Pasion Dance”, care au fost transmise spre păstrare în Camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Botanica a DP mun. *****, s-au restituit proprietarului legal *****, din momentul rămânerii definitive a sentinţei.
5. S-a admis parţial acţiunea civilă înaintată de către Ghenadie Volociughin împotriva lui ***** privind încasarea din contul ultimei în beneficiul părţii vătămate, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracţiune a mijloacelor băneşti în sumă de 2000 (două mii) EURO şi 70000 (şaptezeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral a mijloacelor băneşti în sumă de 100 000 (o sută mii) lei şi restituirea a două telefoane mobile de model „Samsung”, două încărcătoare de culoarea neagră, un cablu USB de culoare albă şi un parfum.
6. S-a încasat de la ***** în beneficiul lui Ghenadie Volociughin cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracţiune, mijloace băneşti în cuantum de 65689 (şaizeci şi cinci mii şase sute optzeci şi nouă) lei şi 2000 (două mii) EURO, şi cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat prin infracţiune, mijloace băneşti în sumă de 10 000 (zece mii) lei, iar în rest, cerinţele s-a respins ca fiind neîntemeiate.
7. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că inculpatul ***** *****, în perioada de timp de la 1 iulie 2020 până la 6 iulie 2020, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns prin acces liber în ***** situat pe str. *****, ***** din mun. *****, de unde în mai multe tranşe, a sustras în mod ascuns dintr-o geantă de culoare neagră, mijloace băneşti în sumă de 2000 de EURO, care potrivit ratei oficiale de schimb valutar al BNM

constituie 38 867,80 lei, mijloace băneşti în sumă de 30 000 lei, iar dintr-o sacoşă din polimer mijloace băneşti în cuantum de 40 000 lei, după care cu mijloacele băneşti sustrase, a părăsit locul comiterii infracţiuni şi i-a cauzat astfel părţii vătămate Volociughin Ghenadie o daună materială considerabilă în valoare totală de 108 867,80 lei.

8. Astfel, ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, adică pentru comiterea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții considerabile.
9. Nefiind de acord cu sentința, apărătorul Vadim Bucatca în interesele inculpatei ***** a înaintat cerere de apel prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri prin care a înceta procesul în baza actului amnistiei sau stabilirea unei pedepse mai blînde.
10. În motivarea apelului s-a invocat că în şedinţa de judecată la examinarea cauzei penale sau stabilit circumstanţe atenuante recunoașterea vinovăţiei, circumstanţe agravante instanţa de fond nu a retinut.
11. Instanţa de fond incorect a considerat faptul că în privinţa inculpatei nu poate fi aplicată legea cu privire la amnistie.
12. Potrivit art. 1 alin 5 din legea nr 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independentei RM persoana bănuită învinuită poate înainta personal sau prin intermediul unui avocat un demers către instanţa de judecată privind examinarea posibilităţii aplicării amnistiei.
13. Conform art. 2 alin 4 din legea sus menţionată în privinţa persoanei care refuză încetarea procesului penal conform alin 1-3 din prezentul articol, instanţa de judecată la pronunţarea sentinţei, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătoreti, vinovăţia inculpatului întruneşte criteriile stabilite la art. 1 şi nu cade sub incidenţa art 6.
14. În privinţa inculpatei ***** sunt aplicabile prevederile legii cu privire la amnistie, instanţa de fond după cercetarea probelor audierea martorilor a constatat vinovăţia inculpatei de comiterea infracţiunii incriminate, în baza legii cu privire la amnistie urma să înceteze cauza penală.
15. La fel, partea vătămată, în urma acestei infracţiuni nu putea să rămînă cu careva traume psihologice ș.a., or, acest fapt nu a fost probat de către partea vătămată, motiv din care instanţa urma să respinsă acțiunea civilă.
16. Subsecvent, apel suplimentar a înaintat apărătorul Natalia Creciun în interesele inculpatei *****, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpata să fie achitată, cu respingerea acțiunii civile.
17. În motivarea apelului s-a invocat că la materialele cauzei lipsesc probe din care ar rezulta vinovăția inculpatei.

18. Astfel, la adoptarea sentinței, instanța s-a bazat pe declarațiile inculpatei oferite la urmărirea penală, dar și pe declarațiile părții vătămate, probe care nu confirmă vinovăția inculpatei.
19. Mai mult, acțiunea civilă în speță urma a fi respinsă, or, partea vătămată nu a probat în nici un mod prejudiciul suferit invocat.
20. Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelurilor declarate, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel ***** ajunge la concluzia de a respinge apelul apărătorului Vadim Bucatca în interesele inculpatei ***** și apelul suplimentar al apărătorului Natalia Creciun în interesele inculpatei *****, cu menținerea sentinței Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 7 iulie 2022, din următoarele considerente.
21. Colegiul indică că la pronunţarea sentinţei instanţa de judecată corect a stabilit circumstanţele de fapt şi de drept şi just a ajuns la concluzia că inculpata ***** a săvîrșit anume infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.
22. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată şi care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenții, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.
23. Colegiul penal indică că inculpata în ședința instanței de fond nu s-a prezentat, iar în ședința instanței de apel refuzat să ofere careva declarații.
24. Astfel, deşi inculpata în prima instanță nu a fost prezentă, iar în ședința instanței de apel a refuzat să facă declarații, culpa acesteia este demonstrată prin, declaraţiile inculpatei ***** oferite în calitate de bănuit în faza urmăririi penale la 17 iulie 2020, unde, vina în comiterea infracţiunii a recunoscut-o şi a declarat că locuieşte în vecinătate cu Volociughin Ghenadie, care trăieşte de unul singur în apartament şi uneori mai vine fiica acestuia. Susţine că domnul Ghenadie uneori o ruga să îl ajute să facă curat prin casă, iar ea în casă venea împreună cu Elena şi când ele făceau curat prin casă, domnul Ghenadie le-a spus că are bani care erau în geanta de culoare neagră, după care la fel le-a arătat şi banii care erau într-un pachet şi care se aflau pe poliţa dintre cărţi. Adaugă că ea a fost în apartament de mai multe ori şi a luat bani câte puţin, iar ultima dată când a luat banii din geanta de culoare neagră, care se afla lângă pat, a pus geanta la balcon lângă pervaz, după care documentele din geantă ea le-a scos şi le-a pus pe tumbă în coridor. Precizează că banii, ea i-a cheltuit pe

diferite lucruri şi anume a procurat haine, a procurat două telefoane model „Samsung” din care unul de culoare roşie în valoare de 15 000 lei, un telefon „Samsung” de culoare neagră în sumă de 6000 lei, două boxe în valoare de 865 lei, o pereche căşti în valoare de 100 lei, precum şi prin diferite cafenele. Menţionează că Elena nu a luat niciodată bani, dar de fiecare dată lua bani numai ea, iar când Elena a întrebat-o de unde are bani, ea i-a spus că sunt de la o altă persoană (f.d.108). La fel, fiind audiată în calitate de învinuită la 26 august 2020, inculpata ***** a reiterat că îşi recunoaşte integral vina în comiterea infracţiunii şi îşi menţine declaraţiile sale oferite în calitate de bănuit (f.d.136-137).

25. Subsecvent, vinovăția inculpatei rezultă și din declarațiile părții vătămate Ghenadii Volociughin, care prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că nu se află în careva relaţii cu inculpata şi a indicat că în *****de pe str. ***** ***** din mun. *****, locuia inculpata ***** şi încă o persoană pe nume „Lena” cu concubinul sau soţul uneia, care era cu dezabilităţi şi locuiau uşă în uşă. Susţine că nu se aflau fost în careva relaţii cu aceştia, dar ca vecini îi ruga să mai procure câte ceva de la magazin, iar în una din zile, ele i-au cumpărat o sticlă de rachiu, însă precizează că el de la jumătate de sticlă de rachiu nu se îmbată astfel cum s-a îmbătat de la acea jumătate şi consideră că sigur acolo era amestecat cu substanţă precum „clofelină”, din motiv că el imediat s-a deconectat, după care s-a trezit a doua zi şi toţi banii erau furaţi. La întrebările instanţei a menţionat că banii îi ţinea sub salteaua unde dormea şi a descris că deţinea o sumă de 110 mii lei, iar ulterior la Maria Cebotari au găsit o parte din banii furaţi, din care ea îşi procurase încă două telefoane, dar şi se distrau prin baruri sau restaurante, concluzionând că îşi susţine acţiunea civilă depusă (f.d.227).
26. Declarațiile martorului Roman Raevschi, care prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că ***** era vecina socrului său pe nume Volociughin Ghenadii, care domicilia pe str. ***** nr. *****, în ***** şi acesta în *****, fiind rudă astfel cu partea vătămată, după care a indicat că ştie despre faptul că ***** avea acces în apartamentul socrului său pe nume Volociughin Ghenadii, unde din ce a înţeles din spusese socrului, acesta nu încuia uşa din motiv că ea mai făcea curat contra plată în casa lui şi îi procura produse alimentare, orr la acel moment soţia sa era certată cu tatăl ei, din motiv că el consuma băuturi alcoolice. Adaugă că la data de 5 sau 6 iulie 2020, partea vătămată a telefonat şi a comunicat ca să meargă la el din motiv că din apartament au dispărut banii

şi iniţial a crezut că suma a căzut după divan, însă după aceasta, a dispărut şi o sumă din geantă, iar la acest moment el a sunat. Concretizează că geanta a dispărut de la el de sub pernă, iar ulterior buletinul a fost găsit pe bancheta de intrare în apartament şi geanta aruncată la balconul apartamentului, care a fost găsită de poliţistul de caz. Respectiv, susţine că a ajuns la faţa locului şi a chemat poliţia, iar băuturile spirtoase le procura ***** cu prietena ei la care aceasta locuia şi respectiv aceasta a văzut de unde partea vătămată scotea banii. La întrebarea procurorului a precizat că nu a fost restituit prejudiciul părţii vătămate. La întrebările instanţei a explicat că nu-şi aminteşte dacă a întors ceva bani, indicând că ele ambele şi-au luat telefonate, însă ***** a comis furtul, iar ce făcea a doua persoană, el nu cunoaşte (f.d.217).

27. Declarațiile martorului Natalia Raevschi, care prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că partea vătămată este tatăl ei şi nu prea o cunoaşte pe inculpată, iar cu referire la caz a indicat că la începutul lunii iulie 2020, a mers acasă la tatăl său pe nume Volociughin Ghenadii, care locuieşte pe str. ***** *****, în *****, împreună cu soţul său din motiv că tata a comunicat că a fost furat, după care a ajuns la faţa locului şi a comunicat că a dispărut o geanta de culoare neagră care se afla la el în pat, deoarece majoritatea timpului greu se deplasează, iar tatăl său a spus că în geantă era o sumă mare de bani, despre care ea nu a ştiut şi crezut că ei se transferă pe cartela bancară. A precizat că în ajun la el în apartament a fost *****, care se prezintă ca Marina şi nu avea loc permanent de trai, locuind la o persoană neidentificată cu concubinul ei. Explică că ea locuia la o persoană pe nume „Elena” şi concubinul ei pe nume ***** care a decedat, iar apartamentul a rămas Elenei şi inculpata des intra la tatăl său din motiv că el o ruga să procure produse. Respectiv, tot ea lua apa din motiv că sunt închise toate serviciile din motivul datoriilor, iar în această geantă erau toate actele lui precum două paşapoarte şi buletinul de identitate, după care a fost solicitată poliţia. Susţine că la începutul lunii s-a constatat faptul că s-a mai pierdut o sumă de bani, despre care tatăl s-a gândit că a căzut după divan, dar înainte de aceasta, două doamne au fost şi au făcut curat, iar după ce a fost poliţie, a găsit geanta la balconul apărătorului în care nu era nici buletinul personal şi suma de bani care era în diferite bancnote, astfel că ulterior din nou a chemat poliţia, concluzionând că a doua zi, buletinul de identitate a apărut pe măsuţa la intrare şi de asta a suspectat-o pe vecină, despre care consideră că s-a speriat (f.d.218).

28. Colegiul penal analizînd și apreciind declarațiile părții vătămate și a martorilor prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenții, concludenții și utilității lor, le apreciază ca fiind veridice,

utile, pertinente, concludente, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile inculpatei oferite în cadrul urmăririi penale, probe care fiind analizate în ansamblu, indubitabil indică la vinovăția inculpatei în comiterea furtului incriminat.

29. În continuare, Colegiul indică că vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) din Codul penal, mai este demonstrată și prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, cum ar fi, procesul verbal de cercetare la faţa locului din 12 iulie 2020, potrivit căruia a fost supus cercetării *****, situat pe str. ***** ***** din mun. *****, unde a fost comisă infracţiunea (f.d.24-28); procesul verbal de ridicare din 14 iulie 2020, potrivit căruia a fost ridicat de la Raevschi Natalia o geantă de culoare neagră, confecţionată din material (f.d.33); procesul verbal de examinare a obiectului din 20 iulie 2020, potrivit căruia a fost cercetată geanta de culoare neagră ridicată de la martorul Raevschi Natalia (f.d.34-35); procesul verbal de ridicare din 17 iulie 2020, potrivit căruia de la ***** au fost ridicate mijloace băneşti în sumă de 4311 lei, dintre care 21 bancnote cu nominalul 200, 9 bancnote cu nominalul 10, 3 bancnote cu nominalul 5, 6 bancnote cu nominalul 1; un telefon mobil de model „Samsung” de culoare roşie, un telefon mobil de model „Samsung” de culoare albastră, două încărcătoare de culoarea neagră, un cablu USB de culoare albă şi un parfum inscripţia „Pasion Dance” (f.d.39); procesul verbal de examinare a obiectului din 20 iulie 2020, potrivit căruia au fost cercetate bunurile ridicate de la ***** (f.d.40-49); procesul verbal de verificare a declaraţiilor la locul infracţiunii din 17 iulie 2020, cu anexă foto, prin care ***** a relatat în detaliu acţiunile întreprinse de aceasta în scopul sustragerii bunurilor care aparţin părţii vătămate, fără inadvertenţe esenţiale cu declaraţiile sale anterioare oferite în calitate de bănuit (f.d.57-60); corpurile delicte, o geantă de culoare neagră de model „Prada”, recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanţa ofiţerului de urmărire penală Alina Budeanu din 20 iulie 2020 (f.d.36) şi restituită spre păstrare lui Ghenadie Volociughin în temeiul ordonanţei din aceiaşi dată şi a recipisei din 21 iulie 2020 (f.d.37, 55); mijloace băneşti în sumă de 4311 lei; un telefon mobil de model „Samsung” de culoare roşie; un telefon mobil de model „Samsung” de culoare albastră; două încărcătoare de culoarea neagră, un cablu USB de culoare albă şi un parfum inscripţia „Pasion Dance”, recunoscute în calitate de corpuri delicte prin ordonanţa ofiţerului de urmărire penală Alina Budeanu din 20 iulie 2020 (f.d.50), din care au fost restituite spre păstrare lui Ghenadie Volociughin mijloace băneşti în sumă de 4311 lei, în temeiul ordonanţei şi recipisei din 20 iulie 2020 (f.d.53-55), iar restul corpurilor delicte au fost transmise spre păstrare în Camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Botanica a DP mun. *****, conform chitanţei nr. 506 (f.d.52).

30. Colegiul penal analizînd și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenții, concludenții și utilității lor, le apreciază ca fiind dobîndite cu respectarea normelor de procedură, pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile părții vătămate, a martorilor, cît și declarațiile oferite de inculpată în cadrul urmăririi penale, probe care fiind analizate în ansamblu, indubitabil indică la vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii de furt.
31. Aferent circumstanțelor descrise, motivele invocate în apelul suplimentar al apărătorului Natalia Creciun în interesele inculpatei *****, poartă un caracter declarativ, or materialele cauze denotă contrariul.
32. În același context, Colegiul indică că potrivit art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.
33. Conform art. 52 din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii, totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţe infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.
34. Subsecvent, art. 113 din Codul penal, pledează că se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între fapte prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.
35. În continuare, Colegiul indică că potrivit art. 14 din Codul penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie infracţiune acţiunea sau inacţiunea care, deşi, formal, conţine semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanţă, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni.
36. Subsecvent, Colegiul menționează că inculpata ***** a atentat la obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, care în speţă este format din relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.
37. Obiectul material al infracţiunii în cauză îl reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.

38. Instanţa relevă că bunurile sustrase sunt formate din mai multe obiecte şi instrumente, descrise de partea vătămată, cărora le-a atribuit o valoare exactă în cuantum de 70000 lei şi 2000 EURO, pe care-i păstra la domiciliul său.
39. În şedinţă de judecată s-a confirmat proveniența bunurilor de la partea vătămată, inclusiv în rezultatul ridicării bunurilor procurate din banii sutraşi şi chiar o parte infimă din cuantumul acestor mijloace băneşti, care corespund celor descrise de Ghenadie Volociughin.
40. Cu referire la victima infracţiunii, aceasta este reprezentată de persoana fizică căreia i-a fost cauzat un prejudiciu material, adică Ghenadie Volociughin, ce se atestă prin probele enunţate recent, inclusiv declaraţiile acestuia în şedinţă de judecată.
41. Analizând latura obiectivă a componenţei infracţiunii incriminate lui *****, instanţa de judecată subliniază că aceasta se comprimă prin descrierea a 4 semne distincte: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită; b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, care are un caracter considerabil, în accepţiunea victimei; c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile şi d) modul ascuns de comitere a faptei.
42. Cu referinţă la fapta prejudiciabilă, instanţa relevă modul de deposedare a victimei de bunurile sale şi imposedarea, care prespune trecerea în stăpânirea inculpatului a bunurilor sustrase, iar în ansamblu reprezintă luarea bunurilor.
43. Faptul deposedării şi al imposedării se demonstrează în cumul prin întregul ansamblu de mijloace de probe, iar în detaliu se confirmă prin dispunerea de aceste bunuri sustrase de către inculpate *****, inclusiv prin efectuarea unor procurări de bunuri şi servicii de către ultima, exclusiv în interesul său personal.
44. Ilegalitatea acţiunilor sale şi gratuitatea luării bunurilor sustrase, se manifestă prin confirmarea dreptului legal de posesie asupra bunurilor sale de către partea vătămată Ghenadie Volociughin, exprimată în declaraţiile acestuia, confirmată prin cercetarea locului comiterii faptei şi recunoscută de inculpata *****, cu ocazia audierii sale la urmărirea penală şi mai mult, reiterate în cadrul verificării declaraţiilor la faţa locului cu participarea apărătorului.
45. Cu privire la urmările prejudiciabile, instanţa reţine legătura indisolubilă dintre acestea şi obiectul juridic special, or prin cauzarea urmărilor se aduce atingere directă a relaţiilor sociale cu privire la posesia bunurilor şi se arată implicit esenţa caracterului patrimonial al sustragerii.
46. Pe cale de consecinţă, obiectul juridic alături de obiectul material condiţionează forma exterioară a urmărilor prejudiciabile, astfel încât, proporţia reducerii masei patrimoniale a părţii vătămate Ghenadie Volociughin a fost direct proporţională cu creşterea masei patrimoniale a făptuitoarei *****.

47. În acest context, se indică exact la categoria, tipul şi valoarea bunurilor sustrase, indiferent de percepţia valorii acestora de către inculpat, iar aceste prejudicii nu constituie nişte „beneficii prezumate” pentru victimă, ci se aflau în posesia reală a ultimului la momentul săvârşirii infracţiunii, ceea ce indică direct spre cauzarea unui „prejudiciu patrimonial efectiv” părţii vătămate Ghenadie Volociughin, în valoarea totală de 108 867,80 lei.
48. De asemenea, prejudiciul cauzat depăşeşte în mod evident 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârşirii faptei, iar mărimea valorii prejudiciului cauzat nu a fost contestată de partea apărării pe parcursul desfăşurării procesului penal.
49. Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 678 din 27 decembrie 2019, cuantumul salariului mediu pe economie stabilit pentru anul 2020 este de 7953 lei, astfel că limita minima a prejudiciului cauzat pentru tragerea la răspundere penală începe de la 1591 lei.
50. Cu referire la prejudiciul considerabil, instanţa de apel reiterează că potrivit art. 126 alin. (2) din Codul penal, caracterul considerabil sau esenţial al daunei cauzate se stabileşte luându-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială şi venitul acesteia, existenţa persoanelor întreţinute, alte circumstanţe care influenţează esenţial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor şi intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.
51. Astfel, din materialele dosarului penal, instanţa a stabilit cu certitudine prezenţa caracterului considerabil al prejudiciului cauzat lui Ghenadie Volociughin prin mijloacele de probă administrate în faza urmăririi penale şi cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată, în special prin declaraţiile părţii vătămate, care nu au fost infirmate până la momentul emiterii sentinţei, dar şi prin alte circumstanţe, precum importanţa obiectelor pentru victimă, care au o valoare determinată, ce în ansamblu depăşeşte semnificativ cuantumul unui salariu mediu pe economie, iar partea vătămată nu a creat impresia unei persoane cu venituri expresive şi impunătoare în raport cu prejudicial cauzat, acesta fiind de facto pensionar, iar mijloacele băneşti sustrase au şi constituit sursa sa existenţă sau o rezervă finaciară acumulată în timp.
52. De asemenea, imputarea prejudiciului patrimonial efectiv cauzat prin sustragere presupune stabilirea legăturii de cauzalitate dintre acesta şi luarea ilegală şi gratuită.
53. Astfel, anume trecerea bunurilor în stăpânirea reală a inculpatului, care la rândul său a dispus de ele, a creat un gol în sfera patrimonială a părţii vătămate, ceea ce semnifică efectul acestei legături de cauzalitate proporţionale.

54. Stabilirea modului ascuns în acest caz, în opinia instanţei, a întrunit ambele criterii atât subiectiv cât şi obiectiv şi s-a realizat în accepţiunea instanţei, pe neobservate pentru alte persoane, iar în acest context, se precizează că în timpul săvârşirii infracţiunii, inculpata se putea afla în nemijlocita apropiere de victimă, dar ultima nu a perceput în nici un moment comiterea infracţiunii, iar ***** având certitudinea că nu este observată de nimeni, îndeosebi de partea vătămată, a acţionat într-un mod imperceptibil pentru alte persoane şi aflându-se în casa de locuit a lui Ghenadie Volociughin, a sustras bunurile indicate, care aparţineau ultimului, astfel încât a rămas neremarcată până la stabilirea şi identificarea sa de către angajaţii poliţiei, iar o parte din bunurile sustrase, inclusiv rezultate din dispunerea de către acestea, au fost depistate deja ulterior, fiind ridicate în cadrul urmăririi penale, ceea ce se confirmă prin ansamblul de probe administrate, descrise anterior.
55. La caest capitol urmează a fi reținute declaraţiile părţii vătămate, care sub aspect temporal coroborează cu circumstanţele de fapt privind timpul şi locul comiterii infracţiunii.
56. În concluzie, se indică că infracţiunea de furt face parte din rândul infracţiunilor materiale şi se consideră consumată din momentul luării bunurilor din posesia victimei şi dispunerea de acestea de către inculpata ***** după propria dorinţă, ceea ce întregeşte latura obiectivă a infracţiunii date.
57. Cu referire la latura subiectivă se remarcă că infracţiunea de furt este una intenţionată, iar conţinutul intenţiei trebuie examinat şi determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.
58. Concluzia privind conţinutul intenţiei rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate supra denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpata *****.
59. Subsecvent, prezenţa intenţiei directe a fost determinată şi de alte acţiuni evident premeditate, care nu pot fi executate în absenţa aspectelor volitive şi intelective ale acestui semn, or, inculpata ***** a comis acţiuni directe, cu bună ştiinţă îndreptate spre depistarea mijloacelor băneşti, spre luarea acestora în mai multe etape, pentru a nu fi remarcată şi ulterior spre dispunerea de bunurile sustrase.
60. Colegiul nu a constatat semne care ar infirma prezenţa scopului de cupiditate la săvârşirea infracţiunii, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorinţa inculpatei de a beneficia de bunurile sustrase sau de a le trece în posesia sa or a altor persoane, neavând intenţia folosirii temporare a bunurilor, mai mult ca atât, instanţa reiterează că mijloacele băneşti au fost cheltuite în

interesul personal al inculpatei, iar ulterior nu au mai fost depistate şi restituite integral victimei.

61. Din punct de vedere al calităţii de subiect al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani, iar inculpata întruneşte semnele subiectului infracţiunii incriminate, or ***** este născută pe *****, conform extrasului din Registrul de Stat al Populaţiei şi nu se află la evidenţa medicului narcolog sau psihiatru (f.d.73,75-76).
62. Astfel, inculpata a comis indubitabil infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal.
63. Subsecvent, Colegiul nu poate reține nici alegațiile apărătorului Vadim Bucatca în interesele inculpatei *****, care a solicitat aplicarea Legii cu privire la amnistie sau aplicarea unei pedepse mai blînde.
64. Or, la numirea tipului şi măsurii de pedeapsă inculpatei *****, Colegiul reține prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 – 78 din Codul penal.
65. Astfel, conform prevederilor art. 61 alin.(l) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
66. Conform art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Iar potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.
67. Colegiul, la individualizarea, stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului, ţine cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 din Codul penal şi anume de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori

agravează răspunderea, de condițiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.

68. Mai mult, urmează a fi reţinut că din dispoziţiile art. 75 alin.(l) din Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.
69. Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă şi atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.
70. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal al RM.
71. Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.
72. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
73. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.
74. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvîrşite, se stabileşte avînd în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvârșirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.
75. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.
76. În continuare, Colegiul reține lipsa circumstanţelor agravante, stabilite de art. 77 din Codul penal.
77. Conform prevederilor art. 76 din Codul penal, careva circumstanțe atenuate instanța nu a reținut.

78. Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată inculpatului pentru săvârşirea infracţiunii imputate, instanţa va ţine seama de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru fapta săvârşită de către inculpată. Sub acest aspect instanţa reţine pericolul social al infracţiunii, reflectate în limitele de pedeapsă stabilite de legiuitor, precum şi împrejurările comiterii faptelor.
79. Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) din Codul penal săvârşită de către inculpată, instanța de apel, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puţin grave, comise cu intenţie.
80. Infracţiunea comisă de către inculpata ***** face parte din capitolul infracţiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale - relaţiile sociale cu privire la bunurile persoanei.
81. În continuare, se indică că art. 186 alin. (2) din Codul penal, stabileşte atât la data comiterii infracţiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.
82. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța de apel reiterează pericolul social mediu al infracţiunii săvârşite or, acesta reiese din prejudiciul real adus libertăţii de dispunere de bunurile personale după propria conşiinţă, de către victimă şi o stare de neîncredere în viitor privind protecţia persoanei împotriva actelor de sustragere ilegală.
83. Astfel, Colegiul consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatei şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnată este aplicarea unei pedepse sub forma închisorii, care este una echitabilă în raport cu infracţiunea săvârşită, cu comportamentul şi starea persoanei, care anterior a mai comis infracţiuni, la moment se eschivează fiind anunţat în căutare, iar în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova, alte legi ale statului şi hotărârile judecătoreşti sunt apărate, iar violarea lor sau neexecutarea intenţionată şi cu rea-credinţă a acestora, este contracarată şi pedepsită.
84. Subsecvent, Colegiul consideră că în privința inculpatei nu sunt aplicabile prevederile Legii cu privire la amnistie.
85. Astfel, potrivit art. 107 alin.(1) și alin.(2) din Codul penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. Amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranţă şi asupra drepturilor persoanei vătămate.
86. Conform art. 389 alin.(4) pct. 2 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei şi cu liberarea de executarea ei în

cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal şi în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit.a), b), c), e), f) şi g) din Codul penal.

87. Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că la data de 24 decembrie 2021, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a XXX-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova. Legea nominalizată a fost publicată în Monitorul Oficial la data de 31 decembrie 2021, intrînd în vigoare de la această dată.
88. În particular, potrivit art.1 alin. (1) și alin. (2) al Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a XXX-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova, prezenta lege se aplică condiţionat şi exclusiv persoanelor bănuite, învinuite şi inculpate, precum şi persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probaţiune sau al termenului de probă şi sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidenţa prevederilor art.2–5, 7, 8. Aplicarea amnistiei faţă de persoanele condamnate se decide de comisiile speciale privind aplicarea amnistiei în privinţa persoanelor condamnate (în continuare – comisii speciale), instituite, în acest sens, în cadrul fiecărei instituţii care pune în executare pedeapsa, din reprezentanţi ai Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor, ai Inspectoratului Naţional de Probaţiune, precum şi din experţi psihologi judiciari atestaţi. Comisiile speciale se instituie prin ordinul ministrului justiţiei şi activează în baza unui regulament-cadru aprobat prin ordinul ministrului justiţiei.
89. Potrivit art. 2 al aceleiași Legi, procesele penale în privinţa infracţiunilor săvârşite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege. Procesul penal în privinţa infracţiunilor uşoare, mai puţin grave şi grave, săvârşite până la adoptarea prezentei legi de persoane care, la data comiterii infracţiunii, nu atinseseră vârsta de 18 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la faza de judecare a cauzei. Încetarea procesului penal conform alin.(1) şi (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate. În privinţa persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin.(1)–(3) din prezentul articol, instanţa de judecată, la pronunţarea sentinţei, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată, inculpatul întruneşte criteriile stabilite la art.1 şi nu cade sub incidenţa art.6.
90. La caz, Colegiul consideră că în privința inculpatei nu poate fi aplica actul de amnistie, or inculpata s-a eschivat de la prezentarea în instanţă, în instanța de apel a refuzat să facă declarații, nu a solicitat aplicarea actului de amnistie,

astfel, nu şi- a exprimat personal dorinţa de aplicare a instituţiei amnistiei, iar prejudiciul material nu a fost restituit ce demonstrează atitudinea indiferentă a lui ***** faţă de propria cauză.

91. Astfel, pedeapsa numită de instanța de fond este echitabilă, proporțională faptei comise și va asigura executarea scopului legiuitorului prevăzut la art. 61 din Codul penal.
92. Colegiul nu poate reține nici motivele apelanților în partea în care și-au exprimat dezacordul cu soluționarea acțiunii civile.
93. Astfel, partea vătămată în şedinţă de judecată, în contextul audierii sale, a susţinut că are pretenţii materiale şi că i s-au restituit mijloacele băneşti în cuantum de 4311 lei de către organul de urmărire penală, iar în şedinţă de judecată a înaintat o acţiune civilă, prin care a solicitat încasarea din contul inculpatei ***** a mijloacelor băneşti în cuantum de 2000 EURO şi 70000 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracţiune şi a mijloacelor băneşti în sumă de 100000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracţiune, invocând în drept prevederile art. 1998 alin. (1), 2036 şi 2037 din Codul civil (f.d.211-212), totodată solicitând restituirea a 2 telefoane mobile de model „Samsung”, a unui parfum, a două încărcătoare de culoare neagră şi a unui cablu USB, care au fost sustrase de la victimă şi îi aparţin ultimului cu drept de proprietate.
94. La caz, prin ordonanţa ofiţerului de urmărire penală Alina Budeanu din 12 iulie 2020 (f.d.19), Ghenadie Volociughin a fost recunoscut în calitate de parte civilă în prezentul proces penal.
95. În conformitate cu art.219 alin. (1) din Codul de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia.
96. În conformitate cu art. 220 alin. (1), (2) şi (3) din Codul de procedură penală, acţiunea acivilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. Hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.
97. Potrivit prevederilor art.225 alin.(2) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere.

98. În conformitate cu art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.
99. Conform art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.
100. Potrivit art. 2025 alin. (1) din Codul civil, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.
101. Respectiv, în conformitate cu art. 2036 alin. (1) şi (2) din Codul civil, (1) în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri, iar prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.
102. Concomitent, conform art. 2037 din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciul moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate, iar caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate, totodată, la determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.
103. Raţionând prin prisma acestor texte de lege, instanţa desprinde că condiţiile exercitării acţiunii civile în cadrul procesului penal sunt: 1) infracţiunea să fi produs prejudiciul; 2) între infracţiunea săvârşită şi prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; 3) prejudiciul trebuie să fie cert; 4) prejudicul să nu fi fost reparat; şi 5) să existe manifestarea de voinţă a celui vătămat de a fi despăgubit.
104. Cât priveşte prima condiţie, instanţa consemnează în plan obiectiv că, infracţiunea lezează relaţiile sociale şi valorile apărate de legea penală şi poate provoca un prejudiciu moral şi/sau material, iar în raport cu a doua condiţie

reparaţia prejudiciului în procesul penal poate fi înfăptuită doar atunci când între fapta ilicită şi prejudiciu există un raport de cauzalitate, direct sau indirect (caracterul indirect al nexului cauzal neechivalând cu un prejudiciu indirect).

105. În speţă, solicitarea părţii civile de a restitui prejudiciul material cauzat, în cuantumul exact al daunei provocate lui Ghenadie Volociughin, stabilit de instanţă cu certitudine în condiţiile demonstrării vinovăţiei lui ***** în săvârşirea infracţiunii.

106. Astfel, instanţa de fond a stabilit cert care este întinderea reală a prejudiciul material solicitat de partea vătămată, cum acesta a fost cauzat şi cum poate remedia urmările produse prin infracţiune sau care sunt aceste urmări materiale, mai ales în contextul săvârşirii unei infracţiuni materiale, iar în acest context, valoarea prejudiciului material invocat a fost concretizat şi probat cu exactitate de reclamant şi constatat de instanţă.

107. Colegiul indică că inculpata nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracţiune şi/sau partea civilă nu a confirmat acest lucru, cu excepţia restituirii de către organul de urmărire penală şi de instanţă prin prezenta sentinţă a mijloacelor băneşti ridicate de la inculpate *****, în cuantum de 4311 lei, care urmează a fi încadrate în dauna materială restituită şi redusă din cuantumul solicitat de partea civilă.

108. Astfel, partea civilă Ghenadie Volociughin, în formularea pretenţiilor sale faţă de inculpate, a prezentat în totalitate probele pertinente şi concludente, ce ar demonstra incontestabil cauzarea unui prejudiciu material anume prin faptul infracţiunii săvârşite, fapt ce presupune şi respectarea prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

109. Totodată, în jurisprudenţa constantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin si alţii versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câştigat procesul nu va putea obţine rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea şi caracterul lor rezonabil.

110. În continuare, cu referire la evaluarea daunelor morale (prejudiciul moral), instanţa urmează să ia în calcul următoarele criterii: importanţa socială a valorii lezate prin săvârşirea faptei ilicite; gravitatea precum şi intensitatea durerilor fizice şi psihice, provocate de agresor; repercusiunile asupra situaţiei sociale a victimei, inclusiv în plan familial sau profesional, prin atingerile aduse onoarei şi demnităţii victimei; felul vinovăţiei; şi echitatea.

111. În acest mod, pe lângă lipsa manifestării de voinţă de a fi despăgubit, instanţa de judecată consideră că a fost probat în şedinţa de judecată totuşi

cauzarea unui prejdudiciu moral părţii vătămate, inclusiv prin acţiunile inculpatului, însă cu un grad vădit mai redus, având în vedere că aceste repercusiuni în libertăţile părţii vătămate au avut loc doar cu ocazia unei infracţiuni în privinţa unei cote mai reduse al întreg patrimoniului victimei, adică doar în privinţa unor bunuri mobile deţinute de acesta, iar în privinţa inculpatei a fost stabilită vinovăţia la caz cu certitudine.

112. Astfel, având în vedere că în privinţa părţii vătămate a fost comisă o infracţiune, fapt ce deja provoacă deja un stres, anxietate şi frustrare prin însăşi fapta comisă, ţinând cont că Ghenadie Volociughin a fost victima a unei infracţiuni în domeniul patrimoniului, care a dus la anumite repercursiuni în viaţa şi sănătatea sa, dar şi luând în considerare că a fost implicată o persoană în comiterea infracţiunii, în care şi-a format o încredere în urma relaţiilor de vecinătate, care nemijlocit în viitor vor atenta la relaţiile interumane şi sociale ale victimei cu alte persoane, instanța de fond justificat a admis parţial pretenţia de încasare a prejudiciului moral, ce corespunde practicii Curţii Europene a Drepturilor Omului.

113. La caz, doar prin stabilirea pedepsei penale inculpatei, partea vătămată nu va fi satisfăcută şi nu se vor compensa acele suferinţe suportate de către aceasta, iar în acest condiţii, reieşind din faptul că totuşi în privinţa părţii vătămate a fost comisă o infracţiune care i-a afectat patrimoniul şi încrederea în societate, determinată exclusiv de acţiunile inculpatei, respectiv, instanţa justificat a considerat necesară încasarea din contul lui ***** cu titlu de compensare a prejudiciului moral, în beneficiului lui Ghenadie Volociughin a mijloacelor băneşti în sumă de 10 000 lei.

114. Astfel, instanța de fond justificat a admis parţial cererea de chemare în judecată şi a dispus încasarea din contul inculpatei ***** în beneficiul părţii civile Ghenadie Volociughin cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracţiune mijloace băneşti în cuantum de 2000 EURO şi 65689 lei, şi cu titlu de prejudiciu moral, mijloace băneşti în sumă de 10 000 lei.

115. Conchizînd, Colegiul penal constată că careva abateri sau încălcări de ordin procedural, de către instanţa de judecată, pe parcursul examinării cauzei în instanţa de fond, nu au fost stabilite, motiv pentru care, apelul și apelul suplimentar, depuse împotriva sentinţei Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 7 iulie 2022, urmează a fi respinse ca nefondate.

116. În baza art. art. 415 alin.(1), pct. 1, lit. c), 417, 418 din Codul de procedură penală, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Se resping ca nefondate, apelul apărătorului Vadim Bucatca în interesele inculpatei ***** și apelul suplimentar al apărătorului Natalia Creciun în interesele

inculpatei *****, declarate împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 7 iulie 2022.

Se menține această sentință fără modificări.

Termenul executării pedepsei inculpatei ***** de calculat din 14 noiembrie 2023, cu includerea în acest termen a duratei aflării inculpatei în stare de arest de la 15 martie 2023 pînă la 14 noiembrie 2023.

Decizia este executorie şi poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, judecătorul Silvia Cecan

Judecătorii Dorin Dulghieru

Liubovi Brînza